

ПЕТРА. Така е, батъ Камене! И азъ съмъ го разбрала това... Съ въшки — въшки, съ богатство — богатство...

КАМЕНЪ. Така забогатѣхъ азъ... по рѣдъкъ случай... И за това останахъ сжщия. Сърдцето ми е сжщото. Ти знаешъ ли че половината, па и повече, съмъ го раздалъ?

ПЕТРА. Кому, батъ Камене?

КАМЕНЪ. Че кому? На разни като мене... Тамъ гладнитѣ, Петро, сж по вече отъ тука... Съ стотици, съ хиляди всѣки день се убиватъ... Тежъкъ е тамъ живота! Тежъкъ! Много хора щѣкатъ на едно мѣсто, далече отъ земята... и мратъ, мратъ като мухи... Имахъ азъ приятели, голтаци като мене... помогнахъ имъ колкото можахъ...

ПЕТРА. И много добре си направилъ, батъ Камене! Много добре! Порасна ми ти съ тая приказка въ очитѣ... Колко твоитѣ сж съ вкаменени сърдца, толкова...

КАМЕНЪ. Азъ и тѣхъ ще оправа, Петро, глей си работата... И тебе ще те наредя...

ПЕТРА. Що думашъ, батъ Камене! Отъ сърдце ти благодаря... (Иска да му цѣлуне ржка)

КАМЕНЪ. Че недей де... Що ми цѣлувашъ ржка като на попъ! Недей, Петро, недей! Казвамъ ти... азъ ще имъ размекна сърдцата... Да видятъ, че парата е нищо... а работата, добрината... вижъ... Охъ, че ми се замая главата отъ туй вино! Доспа ми се, Петро, не мога ги дочака...

ПЕТРА. Че що, батъ Камене! Легни си; азъ ти постлахъ въ одаята дето пренощуватъ пжтници... Иди спи... пѣкъ като си дойдатъ ще те събудя...

КАМЕНЪ. А, не! Не ме буди! Нито пѣкъ имъ казвай, че съмъ дошалъ, чу ли? Ще кажешъ: пжтникъ нѣкакъвъ отъ града... Чу ли? Заповѣдвамъ ти! Азъ искамъ да ги видя, ей така, безъ да ме знаятъ кой съмъ... това че синъ имъ си дошалъ... Да ги погледамъ такива каквито сж... па после... изведнажъ... като бомба: майко, тати, всичко това е за васъ... повече ви не трѣбва... само...